

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ V

БОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

Културолошки пројекат «Јухорско око», Параћин

Резиме: Поводом конференције «Развој астрономије код Срба XII» припремљена је ова поетска публикација - фанзин са деконструисаним сонетима посвећеним академику Драгославу Михаиловићу, новинару и песнику Душану Аничичу, поетеси Милени Вучковић, карикатуристи, Браниславу Токићу - Кану и уреднику "Багдале" Милошу Петровићу..

Кључне речи: космичка поезија, астрономија у култури

УВОДНА НАПОМЕНА

Као и на неколико претходних конференција „Развој астрономије код Срба“, Борђе Петковић је и овај пут припремио нову поетску публикацију - фанзин¹ са веома прецизно осмишљеним акростихом, тако да у сваком реду прва слова, прочитана одозго на доле, представљају име личности којој је песма посвећена, што је често обогаћено и са неким епитетом или поруком. У доњој половини песме акростих иде уназад, као да га гледамо у огледалу, што Петковић означава као "реп". Такође, Борђе често узима делове текста из стваралачког опуса особе којој је песма посвећена, то јест "деконструише" га, па зато такве песме именује као "деконструисани сонет са репом и акростихом у огледалу". Од осме конференције акростих у његовим лирским остварењима је обостран, тако да се порука налази и када се саставе задња слова у стиховима. Ове фанзине Петковић публикује у педесет нумерисаних примерака од три листа односно шест страница, тако да је сваки примерак јединствен, па има и посебну библиофилску вредност. Више пута смо у претходним Зборницима напомињали да Петковић одступа од строге сонетне форме, и песме публикује без поделе на стихове.

¹ Фанзин је аматерска публикација, ручно израђена од стране фанова, из љубави а не због профита.

У првом прилогу са занимљиво осмишљеним називом "КОСМИЧКА ПРИТОКА С МОРАВСКОГА ТОКА, када се почетна слова у сваком реду прочитају одозго на доле, а затим укључе и задња слова, почевши од првог реда на доле, добија се ауторова порука, која гласи „СОНЕТ ДРАГОСЛАВУ МИХАИЛОВИЋУ". Спајајући почетна слова од краја навише, добијамо исту поруку "као у огледалу" а "акростих" и "реп" деле осам редова чија се почетна и крајња слова не уклапају у понуђени текст. Порука следећег прилога: „СА МАРСОВЕ ПЕСТИ ШАЉЕ ТАЗЕ ВЕСТИ“, је "ЗА ДУШАНА АНИЧИЋА ТАНЈУГОВЦА СОНЕТ У трећој песми, „МЕЂ' ЗВЕЗДАМА ДАМА НИЈЕ САМА“, порука је „МИЛЕНИ К ВУЧКОВИЋ АКРОДЕКСОНОВ ЛЕТ“, у четвртој, „ИЗ КОСМИЧКОГ МИРА ЗЕМЉУ КАРИКИРА“, акростих је: „БОКИЋ БРАНИ СЛАВУ ПОПУЛАРНОМЕ КАНУ“, а у петом прилогу, "УРЕЂУЈЕ ЗВЕЗДЕ ВОЈВОДЕ ПРИЈЕЗДЕ" гласи „МИЛОШУ ПЕТКОВИЋУ УРЕДНИКУ БАГДАЛЕ".

Врсни, оригинални и маштовити песник Ђорђе Петковић, стваралачки је, својим необичним и занимљивим хуморно-ироничним стиховима, обогатио садржај Конференције «Развој астрономије код Срба» и поетског скупа "Космички цвет поезије", у њеном завршном делу.

М. С. Димитријевић

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ V

ЕДИЦИЈА „ВИЛИН КОЊИЦ“
НОВА СЕРИЈА

RES EXTRA COMMERCIIUM

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ V

*Деконструисани сонети с репом и с
обостраним акростихом у огледалу*

*Уместо
IN MEMORIAM*

*Књжевницима и публицистима „Јухорског ока“
умрлим између две Конференције*

ПАРАЋИН-БЕОГРАД
18-22. IV 2023.

Културолошки пројекат „ЈУХОРСКО ОКО“
Књижевни клуб „Мирко Бањевић“

1. **КОСМИЧКА ПРИТОКА С
МОРАВСКОГА ТОКА**

Академик Драгослав Михаиловић
(Ћуприја, 17.11.1930.–Београд, 12.3.2023)

Сав у звездарници, где је високи крем,
Он према небу нем дивећи се птици:
Није поезија задивљујући ких,
Емитује се стих а живот проклија!
Тражи се карамбол, исповест у драми,
Дух се распомама, ако је све то фол!
Разумљив да је ков, светлуцаво слово,
А још кад је ново, бива празнични лов!
Где год се чује (пт)ић и Морава гори,
Огањ проговори, те одигра попић!
С отока му троглав за писмо и главу,
Ласкајућу славу - избављујући сплав!
А сав небески сјај, важнији него трон,
Вуче се као клон за будући белај!
Узбуди се соко, па црно на бело,
Уздигне посело до неба високо!
Враћа се караван, чујем божански бруј,
Антистихове кљуј: дан бива у сну сан!
Лов је по роману: виши црв, мањи лав;
Са болесним је здрав кад одбија храну!
Оштре се чизмаши: падне на очи ноћ;
Глуме тандара-броћ по чобанској паши.
А с ракијом вино преобрази пилав,
Римујем да сам здрав, уклопи се фино!
Достижни ми снови: чорбица, карфиол!
Тобожњи карамбол рудар да прослови!
Ево ме, стих по стих, живот ми проклија,
Није поезија задивљујући ких!
Он према небу нем дивећи се птици,
Сад у звездарници за ситнеж и за крем.

Издање поводом одржавања
XII КОНФЕРЕНЦИЈЕ „РАЗВОЈ АСТРОНОМИЈЕ
КОД СРБА“ – Београд, 18-22. априла 2023.

2. СА МАРСОВЕ ПЕСТИ ШАЉЕ ТАЗЕ ВЕСТИ

Душан Аничих, новинар и песник
(В. Сочаница 10.10.1947 – Јагодина, 1.11.2021.)

Заумна празнина - космопоетски кут:
Акродексонов пут изазива глина!
Деконструкције сјај злочуђа увек пун:
Ускочим ли у чун, очекујем му грај.
Шушти Тањугов стег у поетском духу,
Антејском прислуху неприличан је бег.
Но, десио се стров – босанско посело
Аждаји за јело, и Ти у коштац нов!
А с моравског шанца потребован је блиц,
Нађе се миц по миц са суровог кланца.
И двоструко чело изазива му нос:
Чему се чуди кос, уз које начело?
И са мутне врачке збрајано чен по чен
Ђуранов буди ген са мито-играчке.
А уз трновит пут, било је фркет-клот,
Али и нови спот - духовно утегнут!
Ђерајућа ће сен у изазов даље
Излагати маље као Пантићев плен.
Чемеран је то гнус за додирје блиско,
И продорје склиско куда нас вуче кус.
Несташан глгов коц иза паравана,
Арогантна слана за новинарски звоц.
Аничих је пао као ковидски лов,
Нежан му био ков, тек изусти „јао“.
А оста у дугу да свој допесми круг,
Што му моравски луг пренесе у дугу.
Ускочим ли у чун, ослушкујем му грај:
Деконструкције сјај злочуђа увек пун!
Акродексонов пут изазвала глина:
Заумна празнина – космопоетски слут.

Издавач: Књижевни клуб „Мирко Бањевић“
За издавача: Андрија Радомировић

3. МЕЂ' ЗВЕЗДАМА ДАМА НИЈЕ САМА

Милена Вучковић, поетеса
(Бољевац, 1966. – Параћин, 18.02.2022.)

Месечев жалан лук и суза звездана,
Иза паравана оглашава се мук:
Лажирано чудо преусмерава звер,
Емитује се смер у разорје лудо!
Научне прогнозе условљавају пад,
Издашан виноград а скромније лозе,
Кукњава као глас, разарајући звук,
Враћају ме на мук милујући бај-пас.
У дан усмераван, чујем ноћно звоно,
Чудо праисконо, силази ми на длан.
Као библијски сев њено мами слово,
Одзвања олово и за будућност снев.
Ван суве утрине не разазнајем жал:
Искупни маестрал може ли из глине
Ћутњи да веже ћут: у огледалу рат;
Ћораву игу сват, а своме ћуту смут!
И до боли је бол а са те кривине
Ватру ветар кине, расцвета карамбол.
Оглашава звоно: зар детету пилав?
Куд оде живот сав? Збуну праисконо.
Чедо зар Кајино сада ковидски плен?
Уђем у поглед њен, подарје опчино!
Вуче се ковид-лек, потражује се спас,
Као насушни клас одзива се: чек-чек!
И косовски се јед разлива са битке.
Наумчите притке, позив у недоглед!
Емитује се смер у разорје лудо:
Лажирано чудо преусмерава звер.
Иза паравана усмерава се мук:
Месечев жалан лук и суза звездана.

Уредник и рецензент:
Предраг Јашовић

4. ИЗ КОСМИЧКОГ МИРА ЗЕМЉУ КАРИКРА

Бранислав Ђокић – Кан, каракатуриста
(Јагодина, 22.04.1947–Јагодина, 17.03.2023)

Ђавоља ујдурмо, развезала си сноп,
Откачи се синкоп, заиста опскурно!
Кан академику допуњава калуп,
Изазива Галуп слику и прилику!
Ђуран губи црева, а дигерица фил,
Бездушан каранфил смеху одолева!
Распукао се дрон уз шумадијски жир,
Афоризам је смир за препуњен патрон.
Нема с образа срам нити му цедило
Исмејава шило при уласку у рам.
Спасоносни корак са игре мртвачке,
Лажне нуди врачке, у чулима горак.
Афоризам је Кан из карикатура:
Види му се згура и заузме екран!
У сваком тренутку и на сваком трагу.
Упућије к врагу сопствену полутку.
Визуелна слика: речи плешу кан-кан,
Афоризам је кран: сакупљач реплика!
Луцкасте фигуре затраже клек пред лек,
Смешка се кукурек с Канове бравуре!
И слово по слово. као за рам дум-дум,
Наш галеријски кум исмејаће ово!
А „звездашки“ пир, уз небо као длан,
Распалиће екран, од смеха муца чир!
Београдски ас-бал (ч)умна је прилика,
Ђуран да се слика: загонетни астрал!
Изазва нам Галуп слику и прилику:
Кан академику попунио калуп!
Откачи се синкоп, заиста опскурно;
Ђавоља ујдурмо, развезала си сноп!

Техничка припрема и штампа: *Студио В. II*,
Марије Бурсаћ 46, Параћин.

5. УРЕЂУЈЕ ЗВЕЗДЕ ВОЈВОДЕ ПРИЈЕЗДЕ

Милош Петровић, уредник „Багдале“
(Трстеник, 1.12.1928. - Крушевац 2.07.2022.)

Ма који да је смер у космичком чину,
Истреса прашину вечити Ахасфер.
Лујни се плодород јавља са терасе,
Остављен је да се преиначи у след.
Шта је све у глини а сновни јесте чин
Употпуњава сплин поетској празнини.
По заумном слоју треба пронаћи лук,
Емитује га смук по свом перивоју.
Трагом критичара писац пада у свраб,
Римује свраб са граб, самог себе вара.
Остварује се ћуд, уз критичарев миг:
Ватромет, змајев риг, кад изазива блуд.
Иза поете бол, из сна чиста јава:
Ћутња га успава а буди охол-хол.
У огледалу се препорађа име:
Успех са Колиме растерује кусе!
Ћелава је глава за рамена ми кул,
И ако сомнабул, она исијава:
Вадим из ока стег да ми освежи ход!
Оде космички брод а мени оста гег.
Речи су наша коб, иза паравана
Троши се мембрана а остварује коб.
Е, кад се свије лук, можда ћу у трансу
Певати романсу да је одслуша ћук.
Уз сваки ружан сан, песма се испрси,
Шума се размрси, препороди се длан.
Остављен је да се преиначи у след
Лујни се плодород јави са терасе:
Истресе прашину вечити Ахасвер,
Машта искуша смер у космичком чину.

ШТАМПАНО У 50 НУМЕРИСАНИХ ПРИМЕРАКА.
ОВАЈ ПРИМЕРАК ИМА БРОЈ:

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ V
MOVED AMONG STARS V

On the occasion of the "Development of Astronomy among Serbs XII" conference, this poetic publication - a fanzine, was prepared, with deconstructed sonnets dedicated to academician Dragoslav Mihailović, journalist and poet Dušan Aničić, poet Milena Vučković, cartoonist, Branislav Đokić - Kan and editor of "Bagdala" Miloš Petrović.

Key words: Cosmic poetry, Astronomy in culture